

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 2T/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7824010113
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2025:7824010113.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Ján Baláž, v trestnej veci obžalovaného A. B., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. októbra 2025 v Rožňave, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom C., D. E. XXXX/XX, F. C.,
adresa na doručovanie písomností: Nitra, G. XX, F. C.,

sa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rožňava, sp. zn. Pv 244/23/8808-20,
zo dňa 25.04.2024 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného
zákona, ktorého sa podľa obžaloby mal dopustiť obžalovaný A. B., na tom skutkovom základe, že

v čase od 04.04.2022 do 19.05.2022 v Rožňave a inde, prestieral že je vlastníkom motorového vozidla
zn. Audi, typ QL, ev. č. G. XXX H., VIN: I., ktorého predaj inzeroval na internetovom portáli www. G., na
ktorú reagoval poškodený A. J., s ktorým sa dohodol na jeho predaji, a ktorý mu bankovým prevodom na
účet ním určený č. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, dňa 04.04.2022 uhradil zálohu vo výške 1000,-
eur a dňa 14.04.2022 zvyšok kúpnej ceny vo výške 4000,- eur, pričom sa pred samotným odovzdaním
vozidla dňa 19.05.2022 zaviazal vykonať všetky úkony potrebné k odhláseniu vozidla a jeho prihláseniu
na kupujúceho, hoci vedel, že predmetné vozidlo nie je oprávnený scudziť a predmetné úkony nevykoná,
následkom čoho poškodený nemohol vozidlo riadne užívať a bolo vrátené jeho majiteľovi L. M., čím
spôsobil poškodenému A. J. škodu vo výške 5000,- eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodeného A. J., nar. XX.XX.XXXX v N., O. G. L.. P. F.
D. XXX, okres N., s jeho nárokom na náhradu spôsobenej škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavných pojednaniach po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný
vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rožňava podal na Okresný súd Rožňava, dňa 29.04.2024 obžalobu
č. Pv 244/23/8808-20, zo dňa 25.04.2024 a to na obvineného A. B., pre prečin podvodu podľa § 221

ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe. Prokurátor následne na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.11.2024 predniesol a modifikoval obžalobu tak, že upravil časť právnej kvalifikácie skutku tak, že je odôvodnený záver, že obvinený na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím mal spáchať prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona. Pričom poukázal na novelu Trestného zákona č. 40/2024 Z.z., kedy došlo k zmene rozsahu škôd.

Tunajší súd vo veci rozhodol (odsudzujúcim) rozsudkom, zo dňa 07.03.2025, voči ktorému podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie.

Krajský súd Košice, uznesením sp. zn. 4To/75/2022-494, zo dňa 28.07.2025 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že sa stotožnil s obhajobnými námietkami obžalovaného, najmä čo sa týka nekonzistentných a rôznych výpovedí poškodeného, ktorý opisoval priebeh skutku v rôznych fázach trestného konania diametrálne odlišne. Krajský súd dal prvostupňovému súdu (záväzný) pokyn opätovne vypočuť na hlavnom pojednávaní poškodeného a jednak odstrániť rozpory v jeho jednotlivých výpovediach, či už v prípravnom konaní ale aj v konaní pred súdom a jednak zistiť, ku ktorej z jeho výpovedí sa jednoznačne prikláňa. Taktiež prvostupňový súd mal dôkladne preveriť osobu poškodeného (celenými otázkami na jeho intelektuálnu výbavu, vzdelania podobne), či si tento dôsledne preveril všetky skutočnosti kúpy, či dodržal tzv. obvyklú mieru opatrnosti – skúmať, či mal vôbec reálnu možnosť predmetný omyl detekovať pred uzatvorením zmluvy.

Pred zrušením veci Krajským súdom boli vykonané nasledovné dôkazy:

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie konané dňa 13.11.2024 aj napriek riadne vykázanému predvolaniu nedostavil, pričom výslovne požiadal aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti za prítomnosti jeho obhajcu, preto súd vykonal toto hlavné pojednávanie za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku v jeho neprítomnosti. Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2024 vykonal dokazovanie výsluchom svedka – poškodeného A. J., ktorý potvrdil, že na portáli bazos.sk niekedy v apríli 2022 reagoval na inzerát predajcu motorového vozidla Audi Q7. Následne zavolať na telefónne číslo uvedené v inzeráte, pričom mu zdvihla nejaká pani, ktorá mu poslala telefónne číslo predávajúceho a on sa tak skontaktoval s obžalovaným, ktorý sa predstavil a tento ho oboznámil so stavom vozidla. Následne poslal bankovým prevodom z firemného účtu zálohu 1000,- eur na účet, ktorý mu uviedol obžalovaný, pričom malo ísť o účet pani K.. Následne po zhruba 14-tich dňoch prišiel osobne s kamarátom A. L. do Nitry, pričom zistil nedostatky na vozidle a s obžalovaným sa dohodli, že vozidlo prevezme až po ich odstránení obžalovaným. Potvrdil, že na tomto stretnutí uzatvoril s obžalovaným aj kúpnu zmluvu, ktorú podpísal za predávajúceho obžalovaný a za kupujúceho on ako konateľ obchodnej spoločnosti Trans Everest s.r.o., pričom podpísanie zmluvy ako aj účastníkov videl A. L.. Obžalovaný mu uviedol, že vozidlo je písané na firmu a že musí byť najprv odpísané a prepis je možný až v máji 2022, videl aj „malý“ technický preukaz, kde bol ako vlastník uvedená obchodná spoločnosť EASYBAU, s.r.o.. Obžalovaný mu nepovedal, že vozidlo má byť vo vlastníctve inej osoby ani to, že má nejakú dohodu s vlastníkom vozidla na jeho predaj. Bol v domnení, že vlastníkom vozidla je obžalovaný, ktorý to aj tvrdil. Následne niekedy po mesiaci, v máji 2022 prišiel po toto vozidlo opäť s A. L. do Nitry a pri prevzatí bol obžalovaný, pričom vozidlo prevzal. Doplatil aj zvyšnú čiastku kúpnej ceny vo výške 4000,- eur prevodom na (rovnaký) účet. Následne mu obžalovaný poslal správu, že má splnomocniť pána N. B. na prepis vozidla, dal mu aj jeho osobné údaje, on ho splnomocnil a poslal mu aj splnomocnenie na adresu, avšak k žiadnemu prepisu nedošlo, splnomocnenie poslal aj obžalovanému, ktorý to žiadal, následne zistil, že vozidlo je v pátraní. Predmetné vozidlo kupoval na svoju firmu, ktorej je jediným spoločníkom a konateľom, pričom mu vznikla škoda 5000,- eur, z ktorej mu nebola uhradená ani časť a ktorú si žiada nahradiť v trestnom konaní.

Súd na tomto hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 2 Tr. poriadku prečítal skoršiu zápisnicu o výsluchu svedka L. M., zo dňa 14.12.2023, na č.l. 60-63, po zákonom splnených podmienkach, z ktorej vyplynulo, že tento svedok nadobudol vozidlo Audi Q7 v roku 2019 od K. N., pričom ho nemal prepísané na seba, nakoľko bol problém s prepisom, vozidlo malo blokácie. Potvrdil, že má o tom aj kúpnu zmluvu a doklad o úhrade. V roku 2022 ho oslovil obžalovaný a ponúkol, že mu opraví vozidlo s tým, že nechce

peniaze ale že auto bude prenajímať do 01. júla 2022, s čím on súhlasil. Dohodli sa na tom ústne, dal mu aj plnú moc na prevzatie auta, avšak nie na to aby ho predal. Odplatom za tento prenájom vozidla obžalovaným bolo to, že ho obžalovaný opraví, pričom mu nedal žiaden súhlas na predaj tohto vozidla. Obžalovaný nedodržiaval dohodu a keď malo prísť k vráteniu vozidla, tak sa obžalovaný vyhovárал, potom mu už nebral ani telefón a koncom roku 2022 zistil, že jeho vozidlo je predané v Rožňave. Obžalovaného poznal vyššie 10 rokov a dôveroval mu.

Súd na tomto hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 2 Tr. poriadku prečítal skoršiu zápisnicu o výsluchu svedka G. K., zo dňa 14.12.2023, na č.l. 64-67, po zákonom splnených podmienkach, z ktorej vyplynulo, že s obžalovaným boli pred 10-timi rokmi partnermi, že ho pozná a že ju obžalovaný požiadal, že keďže má exekúcie a majú mu prísť nejaké peniaze za predaj vozidla, či môžu byť pripísané na jej účet, s čím súhlasila. Dňa 04.04.2022 jej prišla na účet suma 1000,- eur a dňa 14.04.2022 suma 4000,- eur a to od spoločnosti Trans Everest s.r.o.. Na druhý deň ona tieto finančné prostriedky odovzdala obžalovanému o čom jej obžalovaný vystavil aj čestné vyhlásenie, zo dňa 23.05.2023. Ona o inzeráte na bazosi nič nevie, nič neinzerovala a to, že jej telefónne číslo figurovalo na predmetnom inzeráte je z toho dôvodu, že dala sim - kartu obžalovanému, ktorý ju používal. Ona pri predaji vozidla nebola a nepozná poškodeného. Bankový účet č. K. XXXX XXX XXXX XXXX XXXX je jej, pričom disponentom je aj obžalovaný.

Súd na tomto hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 2 Tr. poriadku prečítal skoršiu zápisnicu o výsluchu svedka A. L., zo dňa 18.01.2024, na č.l. 69-71, po zákonom splnených podmienkach, z ktorej vyplynulo, že s poškodeným sú kamaráti a obžalovaného videl prvýkrát až pri kúpe vozidla Audi Q7 v Nitre, pričom to bolo niekedy v apríli alebo máji 2022. Poškodený ho požiadal aby s ním šiel pozrieť toto vozidlo, keďže sa vyzná do áut, robil aj na STK a šiel s ním zhodnotiť stav vozidla. Prišli do Nitry kde bol obžalovaný a nejaká mladá žena a urobili skúšobnú jazdu, pri ktorej zistili nedostatky (vady) na vozidle. Poškodený sa s obžalovaným dohodli, že obžalovaný odstráni tieto nedostatky. Vrátili sa spolu s poškodeným asi o tri týždne, vozidlo ešte vykazovalo nejaké nedostatky, ale keďže poškodený už doplatil peniaze za auto dopredu, zvážil situáciu a toto vozidlo zobral. Započul, že obžalovanému nejaký človek dlhoval peniaze tak mu ho dal, že ho môže predat'. Potvrdil, že obžalovaný vystupoval ako majiteľ vozidla.

Na nariadenom hlavnom pojednávaní dňa 05.02.2025 súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., ktorý po poučení podľa § 257 a oboznámení o modifikácii obžaloby prokurátorom urobil v zmysle § 257 ods. a) Tr. poriadku vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku a po poučeníach samosudcom o jeho právach vyhlásil, že vo veci chce vypovedať, pričom uviedol, že s L. M. sa dohodol, že za neho vyplatí sumu 1280,- eur, ktorú tento dlžil spoločnosti Sebastian Racing s.r.o., že prevezme osobne vozidlo Audi Q7 a že toto vozidlo dá do poriadku a spojazní ho a buď dá auto do prenájmu alebo v prípade že mu nebude vedieť z čoho zaplatiť, to čo on investoval do auta, tak vozidlo dá na predaj. L. O. (konateľovi spoločnosti Sebastian Racing s.r.o.) následne vyplatil 1280,- eur zo svojho, pričom po dohode s ním prevzal vozidlo Audi Q7 na základe splnomocnenia od L. M.. Vozidlo odviezol do svojho servisu a trvalo asi mesiac kým ho dal do schopného stavu (bolo zlé čerpadlo, trysky, pneumatiky, brzdy, oleje, náplne, batéria), o čom informoval L. M. a pýtal sa ho, či mu vie doniesť peniaze za dlh, ktorý za neho vyplatil ako aj náklady, jednalo sa o 3000,- eur, ktoré on vložil do auta, ten mu však povedal, že peniaze nemá a preto skúsil vozidlo prenajať jednému známemu do Bratislavy, avšak po 100 km odišla automatická prevodovka a potom sa s L. M. dohodol, že auto sa bude predávať, s čím on súhlasil. Potvrdil, že predmetné vozidlo dal na portál bazos.sk, kde vystupoval pod svojim menom a ozval sa mu poškodený, s tým že mu sám navrhol, že mu pošle vopred zálohu 1000,- eur. Následne prišiel poškodený aj s jeho známym po auto do Nitry, previezol sa, auto stratilo výkon, dohodli sa že on chybu odstráni a tak si príde po vozidlo. Potvrdil, že poškodený ešte doplatil sumu 4000,- eur a to prevodom na účet jeho známej G. K., z dôvodu, že on mal exekúcie a keďže ju pozná a ona mu tie peniaze následne reálne odovzdala, pričom ona na stretnutiach prítomná nebola, nemyslí si to, avšak pripúšťa že to mohla byť iná žena. Poškodený sa ho pýtal aký má on vzťah so spoločnosťou, ktorá bola napísaná na technickom preukaze, pričom mu uviedol, že jemu založil toto auto jeden známy, ktorý mu nevedel zaplatiť dlh. On nevystupoval ako vlastník vozidla ale ako osoba, ktorej bolo vozidlo založené. Následne o tom informoval L. M. a žiadal ho aby vybavil prepis vozidla, čo však neurobil, pričom dobre vedel že vozidlo sa nedá prepísať, keďže spoločnosť na ktorú bolo auto písané už neexistuje. Kúpnu zmluvu s poškodeným podpisoval on, údaje vypisoval poškodený, on to pochopil tak, že spoločnosť tam musí byť napísaná, lebo bola v technickom preukaze. On však s touto spoločnosťou (EASYBAU

s.r.o.) nemá nič, čo povedal aj poškodenému, ktorý zmluvu aj napriek tomu podpísal. On poškodenému povedal, že vozidlo má od L. M. a počas toho ako tam bol poškodený aj volal s L. M., ten bol na hlasnom odposluchu, aby ho bolo počuť a pýtal sa ho kedy vie auto prepísať. Myslel si, že k prepisu vozidla dôjde zo strany L. M. alebo L. O., avšak zistil, že k prepisu dôjsť nemôže, pretože spoločnosť na ktorú bolo auto písané už neexistuje. On však poškodenému uvádzal aby dal plnú moc osobe N. B., tomu však plnú moc zo strany poškodeného nikdy nedoručil. Poškodenému uviedol, že nebude možný prepis vozidla. V prípravnom konaní uvádzal nepravdu, keď označil osobu Q. R. G. ako osobu, ktorej vozidlo prenajal, uvedené si vymyslel, myslel si že tak vyrieši prepis s pánom O. L. M. oznámil v júli 2022, že auto je predané, a on mu povedal že auto chce späť, že na neho podá trestné oznámenie. Nevie, prečo okolností, že bol oprávnený auto predať neuvádzal už skôr.

Svedok L. O. na hlavnom pojednávaní, dňa 05.02.2025 uviedol, že vozidlo Audi Q7 kúpil ako súkromná osoba z Prievidze od kamaráta A., pričom tento nemal nič spoločné so spoločnosťou EASYBAU s.r.o. a potvrdil, že L. M. od neho ako fyzickej osoby kúpil vozidlo Audi Q7, pričom podpísali aj kúpnu zmluvu. Auto bolo celé zaplatené a bolo jeho. Ako vlastník vozidla bola písaná leasingová spoločnosť ale leasing bol ukončený a stačilo auto len prepísať. L. M. však nechcel prepísať auto na seba keďže mal exekúcie. On ho pritom dopredu upozorňoval, že auto sa nedá odhlásiť, keďže firma ostala bez konateľa. Po asi roku užívania doniesol späť vozidlo, aby ho opravili keďže malo problémy, on ho opravil a vyzval ho aby doniesol peniaze, ten sa mu však vyhrážal že auto sa kazí a nedá sa prepísať, na čo však bol upozornený. Obžalovaného pozná asi 6-7 rokov, obaja robia s autami. Obžalovaný raz u neho v servise spoznal predmetné vozidlo, že je L. M. a povedal mu že vyplatí za neho tú opravu a vezme si auto s čím súhlasil v prípade, že donesie splnomocnenie od L. M.. Asi o 2 týždne až mesiac prišiel obžalovaný so splnomocnením a zaplatil aj sumu 1280,- eur, vzal si auto a odišiel. On nevie akú mal obžalovaný dohodu s L. M..

Na nariadenom hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2025 súd vykonal toto hlavné pojednávanie za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. poriadku v neprítomnosti obžalovaného (za účasti jeho obhajcu), ktorý bol o termíne hlavného pojednávania riadne vyrozumiený a ktorý sa bez dostatočného ospravedlnenia na súd nedostavil. Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedka L. M., ktorý uviedol, že predmetné vozidlo kúpil od L. O., u ktorého potom vozidlo stálo asi rok, pričom sa nedalo prepísať, nakoľko na vozidle bola blokácia. Obžalovaný mu navrhol, aby sa vozidlo prenajímalo, dohodli sa že obžalovaný vozidlo opraví a že doplatí L. O. ešte asi 1400,- eur za jeho opravu. Obžalovaný túto sumu vyplatil. Potvrdil, že dohoda medzi ním a obžalovaným bola taká, že vozidlo bude obžalovaný prenajímať najneskôr do 01.07.2022, pričom mesačný nájom si budú rozdeľovať pol na pol. Obžalovaný mu povedal, že auto prenajíma za 1000,- eur mesačne, on mu dôveroval, potom povedal obžalovanému, nech si nechá celú čiastku nájmu, nakoľko nechcel aby bol škodný za opravu aj za zaplatený dlh. Obžalovaný prenajímal vozidlo tri mesiace a peniaze si nechával. Potvrdil, že s obžalovaným nemal dohodu o tom, čo v prípade ak by vozidlo neprenajímal a nemal s ním ani dohodu o založení auta. Jemu nikto nevolal ohľadom toho, že by ho predstavoval ako vlastníka vozidla. Obžalovaný mu vozidlo v dohodnutý termín nevrátil a našahoval ho, on ho tlačil nech mu vozidlo vráti, obžalovaný však od neho chcel následne peniaze, asi 2000,- eur s tým nesúhlasil, potom už auta nebolo. Obžalovaný ho informoval o tom, že na aute menil brzdové kotúče a vyrátal mu celkovú čiastku za opravu okolo 2000,- eur, on ho kúpil za 9,5 tisíc eur a nechcel ho predať len tak a byť škodný. On auto predať nechcel a nedával obžalovanému žiaden súhlas na jeho odpredaj. Obžalovaný ho neinformoval o tom, že jeho vozidlo predal, to sa dozvedel až od vyšetrovateľa z Nitry.

Svedok - poškodený A. J. na hlavnom pojednávaní, dňa 07.03.2025 opätovne potvrdil, že obžalovaný pri predaji vozidla vystupoval ako vlastník vozidla, pričom mu nepovedal odkiaľ má toto vozidlo, nepovedal mu ani to že nezastupuje spoločnosť uvedenú na technickom preukaze ale správal sa tak, že auto aj firma sú jeho, ak uviedol skôr že mu obžalovaný povedal o tom, že kúpil vozidlo od tejto spoločnosti, tak si to už presne nepamätá. Obžalovaný mu neuviedol, že by toto vozidlo bolo niekým založené a neuviedol mu nikdy že by vlastníkom vozidla bol niekto iný a určite nevolal s osobou, ktorá by mala byť vlastníkom vozidla ani nedával na odposluch žiaden telefón počas stretnutí.

Súd ďalej vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi v zmysle § 269 Tr. poriadku:

- Súd postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku s poukazom na § 252 ods. 5 Tr. poriadku (per analogiam), prečítal znalecký posudok č. 48/2023, znalca Ing. Karola Kötölesa, na č.l. 87-106, z ktorého vyplývalo, že

všeobecná hodnota vozidla Audi Q7, TDI, Ev. č. G., výr. č.: I., predstavovala ku dňu 14.04.2022 čiastku 10.092,- eur vrátane DPH,

- kópia kúpnej zmluvy, na č. I. 56A-56B, z ktorej vyplynulo, že dňa 14.04.2022 v Nitre došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy v zmysle § 409 a nasl. Obchodného zákonníka a to medzi predávajúcim: EASYBAU s.r.o., Bratislava – Lamač, pričom pod uvedenou spoločnosťou je uvedené meno obžalovaného: A. B., D. E. XX, C., rod. č.: XXXXXXX/XXXX a kupujúcim: Trans Everest s.r.o., IČO: 36 580 694, A. J., ulica F. D. XXX/XX, N., ktorej predmetom je motorové vozidlo zn. Audi Q7, rok výroby 2007, č. podvozku: I., čierna metalíza, stav tachometra 460 000 km, za kúpnu cenu 5000,- eur, platba – záloha 1000,- eur dňa 04.04.2022, platba 4000,- eur dňa 14.04.22 na účet G. K.. Pričom v zmluve je uvedené, že predávajúci sa zaväzuje na dodatočné odstránenie závady – porucha nedokonalé štartovanie a to do konca mája 2022 na jeho náklady, pričom vozidlo ostáva do odstránenia závad u predávajúceho. V časti VII. záverečných ustanovení zmluvy je ďalej uvedené, že predávajúci vyhlasuje, že kupujúcemu nezamlčal žiadne skryté vady, pričom zmluva nadobúda účinnosť dňom podpísania oboma zmluvnými stranami, pričom uvedená zmluva je podpísaná oboma účastníkmi zmluvy,

- komunikácia, na č. I. 56, z ktorej vyplynul jednak inzerát uverejnený na stránke bazos.sk pod menom Diely Nitra na vozidlo Audi Q7, rok 2007, doteraz jeden majiteľ, 420 tis. km, cena 4999,- eur, po výmene rozvodov v autorizovanom servise, možnosť prepisu koniec mája 2022, jednak osvedčenie o evidencii časť I, EASYBAU, s.r.o., Bratislava – Lamač, Studenhoroská 2085/57, a taktiež komunikácia ohľadom prepisu tohto vozidla s uvedením osoby N. B. ako osoby splnomocnenej (na prepis vozidla),

- kópia osvedčeného čestného vyhlásenia, na č. I. XX, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný dňa 23.05.2023 v Nitre potvrdil, že prijal platby v sume 1000,- eur a 4000,- eur od G. K., ktorá obdržala tieto platby prevodom na jej účet č.: K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX od Trans Everest s.r.o, za vozidlo Audi Q7,

- uznesenie o vrátení veci a zápisnica, na č. I. 72-75, 76, z ktorých vyplynulo, že motorové vozidlo zn. Audi Q7, EVČ: G. XXX H., rok výroby 2007, vrátane 2 ks kľúčov, boli dňa 12.05.2023 vydané osobou poškodeného a vrátené osobe L. M.,

- fotodokumentácia a záznam o vydaní veci, na č. I. 77-83, 84 z ktorých vyplynulo, že dňa 12.05.2023, bolo fotograficky zadokumentované vozidlo Audi Q7, evč.: G. XXX H., VIN č.: I., a že dňa 20.03.2024 bolo toto vozidlo vydané (vrátené) osobe L. M., bez známok poškodenia, pojazdné po dobytí akumulátora,

- kópia osvedčeného splnomocnenia, na č. I. 121, z ktorého vyplynulo, že L. M. dňa 22.03.2022 v Nitre úradne splnomocnil obžalovaného na prevzatie vozidla Audi Q7, VIN č.: I., z autoservisu Sebastian Racing s.r.o., Konopárska 940 Ivanka pri Nitre a doplatenie dlžnej sumy vo výške 1280,- eur za náhradné diely a servis,

- listinné materiály, na č. I. 122-134, z kúpnej zmluvy na č.I. 122-123 vyplynulo, že L. O. ako predávajúci a L. M. ako kupujúci uzatvorili dňa 28.08.2019 kúpnu zmluvu podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka na motorové vozidlo Audi Q7, VIN č.: I., za kúpnu cenu 8500 eur, z príjmové dokladu a potvrdenia na č.I. 124-125 vyplynulo, že zo strany kupujúceho L. M. došlo k úplnému zaplateniu kúpnej ceny, najneskôr dňa 28.10.2019, z evidenčnej karty vozidla Audi Q7, VIN č.: I., zo dňa 25.07.2022, a dňa 15.02.2024 na č.I. 127-129, 135-137 vyplynulo, že vlastníkom vozidla je Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, HI. C. XX, S. a že držiteľom vozidla je LRK Group, s.r.o., IČO: 44 670 401, Bratislava, J. C. Hronského 10, a taktiež viaceré exekútorské blokácie na predmetnom vozidle od 2019 do 2020,

- odpovede VÚB Banky, a.s., na č. I. 138, 416, z ktorých vyplynulo, že klientom VÚB Banky, a.s., bola spoločnosť EASYBAU, s.r.o., IČO: 44 670 401, pričom tento klienta financovali úverovou zmluvou a predmetom zmluvy bolo vozidlo Audi Q7, VIN č.: I., pričom uvedenú zmluvu evidujú od 07.05.2018 ako splatenú a ich spoločnosť už nie je vlastníkom uvedeného vozidla a nemajú informáciu, či vozidlo bolo ohlásené na dopravnom inšpektoráte,

- výpisy z obchodného registra, na č. I. 145-160, zo dňa 12.01.2023, 17.01.2023, 26.07.2022, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný nebol v rozhodnom čase (ani nikdy) konateľom ani spoločníkom obchodnej spoločnosti EASYBAU, s.r.o., že v mene uvedenej spoločnosti koná konateľ samostatne a že táto

obchodná spoločnosť s účinnosťou odo dňa 24.11.2018 zmenila obchodné meno na LRK group, s.r.o., ako aj sídlo na J. C. Hronského 10, Bratislava, a že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla z dôvodu rozdelenia odo dňa 01.01.2018 a právnym nástupcom sa stala VÚB banka, a.s. a VÚB Leasing, a.s.,

- trestný rozkaz, na č. I. 161-163 z ktorého vyplynulo, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 2T/32/2023, zo dňa 20.10.2023, doručeným obžalovanému dňa 07.12.2023, právoplatným dňa 16.12.2023, uznaný za vinného z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zákona a bol za to odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov,

- správa o povesti, na č. I. 164-165 z ktorej vyplynulo, že obžalovaný je slobodný, pričom mestská polícia u neho eviduje 7 záznamov – priestupky na úseku dopravy,

- obžaloba a úradný záznam, na č. I. 311, 429 z ktorej vyplynulo, že dňa 11.02.2024, bola na Okresný súd Nitra doručená obžaloba OP Nitra, 3 Pv 623/22/4403, na obžalovaného za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 20.11.2022, pričom uvedené konanie je vedené na OS Nitra pod sp. zn.: 6T/2/2024, pričom v tejto trestnej veci nebolo v čase rozhodovania súdu v predmetnej trestnej veci - doposiaľ rozhodnuté,

- obžaloba, na č. I. 432 z ktorej vyplynulo, že najskôr dňa 21.04.2024, bola na Okresný súd Nitra doručená obžaloba OP Nitra, 3 Pv 214/24/4403, na obžalovaného za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 20.04.2024, pričom uvedené konanie je vedené na OS Nitra pod sp. zn.: 0T/87/2024, pričom v tejto trestnej veci nebolo doposiaľ rozhodnuté, pričom uvedený skutok bol spáchaný po vyhlásení predchádzajúceho odsúdenia uvedeného vyššie,

- lustrácia CESDaP, na č. I. 337-355, 436, z ktorej vyplynulo 15 záznamov – priestupkov prevažne za priestupky na úseku dopravy s tým, že u obžalovaného bola viackrát zistené požitie návykových látok – amfetamín, metamfetamín, za čo mu bolo o.i. uložená aj sankcia - zákaz činnosti,

- lustrácia RT, na č. I. 435, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný, pričom prvé odsúdenie je zahladené a poslednýkrát bol odsúdený trestným rozkazom OS Nitra, sp. zn.: 2T/32/2023, zo dňa 20.10.2023, právoplatný dňa 16.12.2023 za prečin podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov,

- súd si zadovážil aj trestný spis Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 2T/32/2023, pričom z trestného rozkazu, na č.l. 197-200 a referátu na č.l. 209-210 zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 2T/32/2023, zo dňa 20.10.2023, doručeným obžalovanému dňa 07.12.2023, právoplatným dňa 16.12.2023, uznaný za vinného z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zákona a bol za to odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Po zrušení veci Krajským súdom boli vykonané nasledovné dôkazy:

Na hlavnom pojednávaní dňa 01.10.2025 bol opätovne vypočutý svedok - poškodený A. J., ktorý sa po čítaní jeho predchádzajúcich výpovedí, tak z prípravného konania ale aj konania pred súdom vyjadril, že obžalovaný vystupoval ako vlastník vozidla ale aj vlastník predmetnej obchodnej spoločnosti (Easy Bau s.r.o.), že mu obžalovaný aj výslovne povedal, že je vlastníkom vozidla, nepovedal vyslovene, že je aj vlastníkom obchodnej spoločnosti, avšak podpisoval zmluvu, kde bol uvedený pod touto spoločnosťou, tak vychádzal z toho že je vlastníkom aj spoločnosti. Rozpory vo svojich predošlých výpovediach vysvetlil, tým, že si to už presne nepamätá, že od toho uplynula už dlhšia doba. Potvrdil, že vlastníctvo vozidla si neoveroval ani pri prvom kontakte s obžalovaným ani následne pred spísaním kúpnej zmluvy. Overoval si to až (nejaký čas) po kúpe. To, že mu obžalovaný pri prvom telefonickom kontakte, keď uhradil za vozidlo zálohu vo výške 1000,- eur, uviedol ako príjemcu platby účet pani K. v ňom nevzbudilo žiadne pochybnosti. Ku svojej osobe uviedol, že má ukončenú Strednú odbornú školu elektrotechnickú v Košiciach s maturitou a že obchodnú spoločnosť Trans Everest s.r.o. má od roku 2014, pričom táto

sa zaoberá predovšetkým predajom techniky, pričom všetko ohľadom kúpy-predaja zabezpečuje on ako jediný konateľ a spoločník. Pri svojej podnikateľskej činnosti si nie vždy overuje druhú stranu, stalo sa mu, že ho už niekto podviedol. 90% obchodných partnerov ma spoľahlivých a 10% je rizikových. Riziko podnikania zvažuje od čiastky obchodu a keby sa jednalo o obchod od sumy 1000,- eur a mal by pochybnosti, tak by si to overoval. V danom prípade sa jednalo o celkovú sumu 5000,- eur za kúpu vozidla, pričom uviedol, že nebol obozretný, teraz už je. Poškodený tiež uviedol, že pozná voľne dostupnú webovú stránku obchodného registra SR a že si cez ňu v minulosti aj overoval obchodných partnerov ale v danom prejednávacom prípade to však neurobil, spravil chybu, predtým pri kúpe vozidla taký problém nemal. Pri kúpe vozidla (a podpisovaní kúpnej zmluvy) mal pri sebe mobilný telefón s dátami a mal aj možnosť si uvedenú spoločnosť preveriť, nebol ani v časovej núdzi. Samotnú zmluvu pripravil aj vyplnil sám. Peniaze na kúpu predmetného vozidla šli z firemného účtu.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní čítané listiny:

- správy a obžaloby, na č. I. 520-523, 530, z ktorých vyplynulo, že voči obžalovanému sa na Mestskom súde Bratislava I., vedie trestné konanie sp. zn.: 14T/29/2025, Okresnom súde Nitra, vedie trestné konanie sp. zn. 6T/2/2024 a 0T/87/2024, pričom v predmetných veciach nebolo v čase rozhodovania súdu právoplatne rozhodnuté,

- aktuálne lustrácie, na č.l. 527-529, z ktorých vyplynulo, že nedošlo k zmene oproti stavu čítania týchto lustrácii pred zrušením rozhodnutia prvostupňového súdu,

- samostatný zväzok – finančné vyšetrovanie, na č.l. 2-27, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný je vlastníkom viacerých, rôznych nehnuteľností, v rôznych spoluvlastníckych podieloch (prevažne ornej pôdy), ale aj vlastníkom dovedna ôsmich (starších) motorových vozidiel, pričom na štyroch z nich sú vedené exekútorские blokácie, že obžalovaný bol v rozhodnej dobe konateľom obchodnej spoločnosti pro-speed s.r.o., IČO: 37599/N, so sídlom Račianska 88 B, Bratislava.

Prokurátor navrhol čítať výsluch obžalovaného v procesnom postavení osoby podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku, na č.l. 112-114, pričom samosudca uznesením odmietol vykonať tento dôkaz z dôvodu, že tento nebol vykonaný kontradiktórne.

Prokurátor ani obžalovaný netrvali na vykonaní ďalších dôkazov, preto súd v súlade so zásadami kontradiktórneho procesu tieto dôkazy nevykonával. Na tomto mieste na doplnenie súd uvádza, že súd už nemá žiadnu povinnosť vykonávať dôkazy, dokazovanie je teda doménou strán. Súd na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Po takto vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným záverom.

K oslobodzujúcemu výroku:

Obžaloba kládla obžalovanému v prvom rade za vinu, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodeného A. J. do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Keďže pre trestnosť činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona sa ako zákonný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty vyžaduje uvedenie inej osoby do omylu, obohatenie seba, či inej osoby a spôsobenie škody, pričom vo všeobecnosti platí, že vykonanie každej majetkovej dispozície je v živote spojené s určitou mierou nevyhnutného nebezpečenstva (rizika) – je pri uvedenom trestnom čine potrebné taktiež skúmať aj obvyklú (bežnú) mieru opatrnosti, ktorá zo strany poškodeného preukázateľne zachovaná nebola, preto možno vysloviť záver, že skutok nie je trestným činom. Skutok popísaný v obžalobe má tak len znaky občiansko-právneho vzťahu.

Pri trestnom čine podvodu je teda veľmi podstatným pojmom pojem „miera opatrnosti“. Len samotné klamstvo, či nepravdivá skutočnosť nie je sama o sebe uvedením do omylu. Každá osoba je iná a preto je vždy nevyhnutné každé podozrenie z trestného činu podvodu posudzovať osobitne a nepaušalizovať ho na všetky prípady. V súvislosti s týmto pojmom je veľmi podstatné ustanovenie § 415 Občianskeho

zákonníka, ktoré zakotvuje tzv. všeobecnú prevenčnú povinnosť, ktorá zaväzuje aj poškodeného. Obvyklá miera opatrnosti spočíva v tom, že poškodený by mal v určitých prípadoch už na prvý pohľad rozoznať, že sa jedná o nepravdivé skutočnosti. O uvedenie do omylu by sa preto nemalo jednať v prípadoch, ak poškodený zjavne nedodržiaval obvyklú mieru opatrnosti, a to najmä v prípadoch, ak nedodržanie obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného je tak podstatné a dôležité, a zavinenie poškodeného tak zásadné, až je to dôvodom na konštatovanie nenaplnenia znakov objektívnej stránky trestného činu podvodu. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka totiž, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Potrebnú mieru opatrnosti je pritom nevyhnutné posudzovať s ohľadom na subjekty právneho vzťahu a nepochybne aj okolnosti prípadu, pričom inú mieru opatrnosti je potrebné vyžalovať u fyzických osôb nepodnikateľov v civilnej veci, ako u podnikateľských subjektov vo veci obchodnej, ktorej súčasťou je napríklad aj nevyhnutnosť znášať tzv. podnikateľské riziko.

Pokiaľ ide o prvý zo spomínaných zákonných znakov objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty, pričom súd pripomína, že všetky znaky musia byť naplnené súčasne, teda kumulatívne, uvedenie do omylu. Uvedením do omylu je potrebné chápať nielen konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci, pričom môže ísť nielen o konanie, ale aj o opomenutie a konkludentné konanie, ale aj lešť, či inú nepravdivú informáciu. Ide teda o aktívne konanie páchatel'a, ktorý koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu, ktorá sa však nezhoduje s objektívnou realitou. Vzhľadom nato, že trestný čin podvodu je majetkovým trestným činom, je uvádzanie iného do omylu, resp. využívanie niečieho omylu len prostriedkom k tomu, aby došlo k neoprávnenému presunu majetku z jednej osoby na osobu inú. Konanie páchatel'a je teda sledované majetkovým účelom, cieľom, či motívom, a preto len samotné konanie páchatel'a bez toho, aby bolo vedené majetkovým účelom, nie je samo o sebe trestným činom podvodu. Inak povedané, len samotné oklamanie iného, alebo vymýšľanie si, resp. nepravdivé zveličovanie, nie je, bez ďalšieho, trestným činom podvodu, pretože uvádzanie, či deklarovanie nepravdy, nič nehovorí o tom, že tieto nepravdivé skutočnosti boli alebo mohli byť aj objektívne spôsobilé oklamať klamanú (poškodenú osobu, ide o posudzovanie spôsobilosti alebo nespôsobilosti použitého prostriedku na oklamanie poškodeného), resp., či k oklamaniu poškodeného došlo len preto, že ten celkom zanedbal svoju povinnosť (a to buď všeobecnú prevenčnú povinnosť vyplývajúcu z § 415 Občianskeho zákonníka, príp., konkrétnu povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy alebo pracovného zaradenia) a zjavne konal bez dodržania obvyklej miery opatrnosti (v takomto prípade možno hovoriť o tom, že ku škode na majetku poškodeného došlo výhradne v príčinnej súvislosti s porušením povinností na strane poškodeného, t.j. v príčinnej súvislosti s porušením obvyklej miery opatrnosti, pretože za jej bežného dodržania by bolo vylúčené oklamanie osoby vykonávajúcej majetkovú dispozíciu). Omyl v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať teda zjavne určitú „kvalitu“, nestačí teda akákoľvek nepravda, táto musí byť prostriedkom spôsobilým sa oklamať iného v konkrétnej situácii. Obyčajné klamstvo nie je uvádzaním do omylu vtedy, keď tvrdenie podlieha preskúmvaniu a keď okrem klamlivého konania nebolo urobené nič, čím by sa preskúmvanie sťažilo. Ak má teda osoba vykonávajúca v omyle majetkovú dispozíciu povinnosť (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy, alebo zvyklosti) preskúmvávať tvrdenia iných osôb a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými (akými je napr. voľne dostupný obchodný register), nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za uvádzanie do omylu. To by bolo možné len v prípadoch, v ktorých preskúmvanie tvrdení nie je bežné, resp. omyl nemožno rozpoznať, príp. osoba vykonávajúca majetkovú dispozíciu nie je objektívne schopná prípadný omyl eliminovať dostupnými prostriedkami (napr. uvádzať nepravdy starším osobám v pokročilom veku, alebo osobám s výraznými zdravotnými ťažkosťami a pod.) To však zjavne nie je prípad poškodeného, ktorý sa okrem toho dlhšie pohybuje v podnikateľskom prostredí.

Vykonaným dokazovaním, a to najmä výsluchom obžalovaného, poškodeného ale aj svedkov (uvedených vyššie, resp. čítaním zápisníc o ich výsluchu), ako súd už obširne vyššie uvádzal, takto uvádzané, nepochybne preukázané nepravdivé skutočnosti zo strany obžalovaného neboli spôsobilé oklamať poškodeného a to za predpokladu, ak by tento dodržiaval obvyklú potrebnú mieru opatrnosti, ktorá jej prinajmenšom vyplýva zo všeobecného ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka. Inak povedané poškodený na základe uvedenej všeobecnej povinnosti, ale aj jej vlastných životných ale najmä pracovných (podnikateľských) skúseností a dosiahnutému vzdelaniu, mal možnosť rozpoznať najneskôr v čase, keď podpisoval predmetnú kúpnu zmluvu, že obžalovaný mu, vychádzajúc zo skutku v obžalobe a výpovede poškodeného, neuvádzal pravdivé skutočnosti, resp. tieto zamĺčal, a nemal mu ďalšie finančné prostriedky už poskytovať. Súd v tomto kontexte poukazuje predovšetkým, že poškodený

je podnikateľom zaoberajúcim sa prevažne predajom (kúpou), ktorý tak musí bežne zvažovať riziká svojho podnikania, a ktorý podľa vlastných slov nebol v danom prípade obozretný. Poškodený mal reálnu možnosť si uvedený omyl uvedomiť – ľahko overiť (vyvarovať sa ho), avšak svojou zjavnou neopatrnosťou sa ocitol v situácii, keď v rámci súkromnoprávneho vzťahu pristúpil k neistému obchodu a vynaložil finančné prostriedky, potom sa s dôsledkami tejto neistoty musí vysporiadať taktiež sám za použitia súkromnoprávných inštitútov. Poškodený sa hneď na začiatku dohodol s obžalovaným na zaplatení zálohy bez toho, aby skúmal, resp. si vyjasnil právne vzťahy k motorovému vozidlu. Pričom už minimálne v tomto momente mohol mať poškodený pochybnosti o predmetnej kúpe a vlastníctve motorového vozidla, kedy mu obžalovaný ako príjemcu zálohy uviedol inú osobu, nehovoriac o momente podpisovania kúpnej zmluvy, kedy sa mu obžalovaný síce prezentoval občianskym preukazom a technickým preukazom na ktorom však ako vlastník a držiteľ vozidla bola uvedená predmetná obchodná spoločnosť. Ak by mu aj obžalovaný tvrdil, že je vlastníkom, resp. konateľom tejto spoločnosti, poškodený si takúto informáciu za daných okolností mohol a mal jednoducho overiť cez voľne dostupnú stránku obchodného registra, ktorú podľa vlastných slov aj bežne v minulosti využíval. Aj keď z vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi obžalovaným a poškodeným bola uzatvorená kúpna zmluva podľa Občianskeho zákonníka, z okolností prípadu a vykonaného dokazovania je zároveň nepochybné, že tak obžalovaný ako aj poškodený v čase uzatvorenia zmlúv boli podnikatelia. Na tomto mieste súd podotýka, že vyššia miera opatrnosti sa musí vyžadovať od osôb, ktoré vykonávajú určité povolanie, s ktorým sú spojené aj rizikové majetkové dispozície, resp. vykonávajú podnikateľskú činnosť spojenú s možným rizikom pri vykonávaní majetkových dispozícií. Poškodený teda ako podnikateľ a účastník súkromnoprávneho vzťahu evidentne nedbal a to ani v minimálnej miere o zodpovedajúcu ochranu svojich práv a majetkových záujmov a svojou vlastnou liknavosťou si nezabezpečil ľahko dostupné informácie, významné pre rozhodnutie týkajúce sa kúpy motorového vozidla a sám sa tak vystavil riziku vyplývajúceho z uskutočnenej transakcie. Aj keď postup obžalovaného bol nekorektný, je jeho čin na druhej strane evidentným kriminalizovaním súkromnoprávneho vzťahu. Za stavu, že poškodený nedodrží ani minimálnu mieru opatrnosti, ktorú bolo možné dodržať bez väčšej námahy, nemôže štát vstupovať do takého súkromnoprávneho vzťahu prostriedkami trestného práva a ochraňovať majetkové záujmy poškodeného, keď sám poškodený o tieto záujmy v čase vykonávania majetkovej dispozície nedbal.

Takýto výklad a aplikácia ustanovení § 221 Trestného zákona plne zodpovedajú princípu subsidiarity trestnej represie, podstata ktorého spočíva v tom, že ide aj o povinnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdov uplatňovať prostriedky trestného práva veľmi citlivo, opatrne a zdržanlivo, len ako krajný prostriedok v prípadoch, v ktorých iné, najmä súkromnoprávne prostriedky nie sú efektívne alebo zlyhávajú. V zmysle obsahu uvedeného je potrebné dodať, že proti konaniu porušujúcemu práva vyplývajúce z občianskoprávných, resp. obchodnoprávných predpisov treba zabezpečiť ochranu súkromnoprávnymi prostriedkami, pri ich nedostatočnosti uplatniť aj správne sankcie a až následne uplatniť ustanovenia trestného práva, ktoré nemôžu slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci ochranu práv a právnych záujmov jednotlivca v oblasti vzťahov súkromnoprávneho charakteru, v ktorých závisí predovšetkým na aktivite jednotlivca, aby strážil svoje práva, ktorým má súdna moc poskytovať ochranu. Subsidiárny charakter trestného práva pri ochrane práv a oprávnených záujmov plynúcich zo vzťahov súkromnoprávných vychádza z toho, že súkromnoprávne vzťahy sú chránené predovšetkým ustanoveniami civilného práva a teda strany takýchto vzťahov by mali svoje práva primárne chrániť prostriedkami civilného práva a až v poslednom rade a v krajnom prípade, keď prostriedky civilného práva nestačia, je na mieste použitie prostriedkov trestného práva. V danom prejednávacom prípade pritom vyplynulo, to že poškodený si v civilnom konaní doposiaľ neuplatnil žiadny nárok voči obžalovanému ale spoliehal sa výlučne len na výsledok trestného konania.

S poukazom na uvedené súd dospel k jednoznačnému záveru, že poškodený nebol uvedený do omylu v zmysle výkladu trestného činu podvodu, pretože nepreukázal potrebnú mieru opatrnosti, resp. nepreukázal žiadnu mieru opatrnosti. Túto preukázal až následne, keď si overoval údaje o obžalovanom na bazoši, po tom, čo zo strany obžalovaného neodišlo k prepisu vozidla na dopravnom inšpektoráte.

Nakoľko súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, súd poškodeného A. J., v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).